

Sygn. akt III CZ 44/09

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Wojciech Jan Katner (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku H.K.

przy uczestnictwie [...]

o dział spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 października 2009 r.,

zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 19 czerwca 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni od postanowienia tego Sądu oddającego apelację wnioskodawczyni od postanowienia wstępnego Sądu Rejonowego w J. – wydanego w sprawie o dział spadku – uwzględniającego wnioski uczestników postępowania J.G. i C.G. o stwierdzenie zasiedzenia własności nieruchomości położonej w J. przy ul. L. Sąd odwoławczy uznał, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna ze względu na wskazaną w niej wartość przedmiotu zaskarżenia w wysokości 50 000 zł (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 13 § 2 i art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.).

W zażaleniu pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Zarzucił, że zostało ono wydane z naruszeniem art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c., ponieważ przewidziana w nim niedopuszczalność skargi kasacyjnej, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 150 000 zł, dotyczy spraw o zniesienie współwłasności i dział spadku. Tymczasem odrzucona skarga kasacyjna została wniesiona od postanowienia w przedmiocie zasiedzenia własności nieruchomości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wprawdzie bezpośrednim przedmiotem zaskarżenia jest postanowienie wstępne, dotyczące zasiedzenia własności nieruchomości, jednakże nie ulega wątpliwości, że zostało ono wydane w postępowaniu o dział spadku. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, w takiej sytuacji o dopuszczalności skargi kasacyjnej rozstrzyga wydanie postanowienia w postępowaniu o dział spadku, a nie treść zaskarżonego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2001 r., II Cz 13/01, OSNC 2001, nr 12, poz. 181). Sąd Okręgowy nie naruszył zatem – wbrew zarzutowi skarżącej – art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. i trafnie uznał, że skarga kasacyjna ze względu na wskazaną w niej wartość przedmiotu zaskarżenia jest niedopuszczalna.

Nie można także podzielić zarzutu, że zależność dopuszczalności skargi kasacyjnej od wartości przedmiotu zaskarżenia narusza konstytucyjne

zagwarantowane obywatelowi prawo do sądu. Obowiązująca w postępowaniu nieprocesowym odrębna regulacja dopuszczalności skargi kasacyjnej nie oznacza, ani zamknięcia drogi sądowej w sprawach o dział spadku i zniesienie współwłasności, ani naruszenia wynikającej z zasady państwa prawnego zasady sprawiedliwości społecznej, ani też prawa obywatela do sprawiedliwego i jawnego rozpoznania sprawy przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2007 r., I Cz 43/07, niepubl.).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).